

maların sultanın korumasında Osmanlı sarayına alınması oldukça ilginç. Bizans sarayı için kopyalanan ve içerisinde bir dünya haritası da olan bu kitaba, dünya hakimiyetini arzularan Fatih'in özel bir ilgi gösterdiği tahmin edilebilir.

Bu yazmanın Osmanlı sarayında Fatih sonrasında macerası bilinmez. Ancak bir uzmanın okuyup anlayabileceği bu çok özel kitabın giderek unutulduğu ve kütüphane raflarında kaldığı tahmin edilebilir. Metni okumak için eski Yunanca bilen biri olsa bile, metinleri anlamak uzmanlık gerektiren teknik bir konudur.

Kitabın yeniden tesbiti, sarayın müze haline getirilmesi çalışmaları sırasında, erken cumhuriyet devrinde olmuştur. 1924'ten itibaren saray yapıla-

rında dağılık olan kütüphaneler ve kitaplar biraraya getirilmiş ve Yunanca kitapların bir kataloğu Adolf Deissmann tarafından yapılmıştır. Deissmann kötü durumdaki yazmanın restorasyonu için Hugo Ibscher önermiş. Mustafa Kemal'in özel ilgisi ve takibi sayesinde kısmi bir restorasyon yapılmış.

Hugo Ibscher dönemin en meşhur kitap restoratörlerinden biridir. Sayfaları dağılmış, devam eden bir çürüme ile karşı karşıya olan yazma toplanmış, 120 sayfanın bunların içindeki 27 haritanın tamirati yapılmış. 1927-1929 arasında kısa aralıklarla yapılan bu ilk restorasyonda, öncelikle kitabın ömrünü uzatmak için çabalanmıştır. Daha geniş çaplı bir iyileştirmenin ise ge-

Anadolu ve Ege Elvazması eserin restore edilerek 2 cilt halinde yapılan yeniden basımında Ege ve Anadolu'nun da içinde bulunduğu 27 özgün harita bulunuyor.

lecekte gelişecek restorasyon yöntemleri ile ele alınması istenmiştir. Bu çalışmayla varlığı dünyaya duyurulan yazma, artık "Topkapı Sarayı Nüshası" ya da Codex Seragliensis adıyla ve "Gayri İslami Yazmalar 57 (GI57)" numarası ile bilinir olmuştur.

Uzun yıllar sadece sınırlı sayıda uzmanın görebildiği kitap 2003-2004 yıllarında Bern Ptolemaios Araştırmaları Merkezi'nin gayretleri ile yeniden gündeme geldi. Kültür Bakanlığı ve Topkapı Sarayı Müzesi'nin izin ve desteği ile başlayan çalışmalarda, eserin restorasyonuna karar verildi. Kültür Bakanlığı'nın İstanbul'daki Restorasyon ve Konservasyon Merkez Laboratuvarı'nda 2016 yılına kadar devam eden uzun bir